

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/58/2022
Identifikačné číslo spisu: 6420203881
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:6420203881.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: P. C., nar. XX. X. XXXX, D., F. XXX/XX, zastúpený advokátom JUDr. Petrom Harakálym, so sídlom Košice, Mlynská 28, proti žalovanému: Kooperatíva poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, zastúpená advokátom JUDr. Felixom Neupauerom, so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8/A, IČO: 37 928 422, o náhradu škody, v konaní o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. septembra 2021 sp. zn. 14Co/38/2021, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej „odvolací súd“) potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v časti nároku na náhradu trov konania a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Odvolací súd sa v odôvodnení stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie vo veci posúdenia nároku na náhradu trov konania podľa 255 ods.2 CSP, keď súd prvej inštancie uviedol, že vo veci mali strany sporu čiastočný úspech žalobca si pôvodne v spore uplatnil sumu bolestného vo výške 8 736 €, sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 6 552 €, straty na zárobku počas práceneschopnosti vo výške 3 205,22 €, liečebných nákladov vo výške 121,14 €, všetko s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 08.03.2021 do zaplataenia spolu vo výške 18 614,36 €. Žalobca bol v spore úspešný v rozsahu sumy 8 578 €. Vo veci bol úspešnejší žalovaný, ktorému vzniklo právo na náhradu pomernej časti trov konania. Jeho úspech predstavuje v percentuálnom vyjadrení 53,92 %, úspech žalobcu predstavuje 46,08 %. Čistý úspech žalovaného potom predstavuje 7,84 %.

3. Odvolací súd uviedol, že žalobca podal žalobu 30. novembra 2020. Žalobca uvedený nárok uplatnil u žalovaného v súlade so zákonom č. 381/2001 Z. z. Žalovaný čiastočne plnil žalobcovi na základe

uplatneného nároku listom zo dňa 18. novembra 2020, ktorý bol doručený žalovanému dňa 20. novembra 2020, bezprostredne po uplatnení resp. pred uplynutím lehôt, v ktorých bol povinný vykonať prešetrenie škodovej udalosti a poskytnúť plnenie. Tieto skutočnosti bral aj súd prvej inštancie do úvahy pri vyhodnotení, že čiastočné zastavenie konania svojim konaním hoc plniac po podaní žaloby nezavinil žalovaný. Podľa názoru odvolacieho súdu by nebolo spravodlivé priznanie trov konania žalobcovi za situácie, že žalovaný neporušil žiadnu svoju zákonnú povinnosť, a to práve s prihliadnutím na ust. § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z. z. Keďže žalovaný neporušil žiadnu zákonnú povinnosť, nebolo mu možné pričítať zavinenie zastavenia konania. Uplatnenie nároku bolo výlučne v dispozícii žalobcu. Keďže žalobca žalobu podal v čase, keď vzhľadom na uvedené okolnosti nebol v omeškaní a ani neporušil žiadnu zákonnú povinnosť, ním poskytnuté plnenie po podaní žaloby nie je možné považovať za konanie, ktorým by zavinil jeho zastavenie.

4. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas dovolanie z dôvodu uvedenom v § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Nesúhlasil s právnym posúdením prvoinštancného a odvolacieho súdu spojeného s nárokom na náhradu trov konania. Uplatnením svojho práva žalobou došlo k prerušeniu plynutia premlčacích lehôt vo všetkých častiach, v ktorých sa mohol svojho nároku domáhať. Následne došlo k plneniu zo strany žalovaného, čo viedlo k zastaveniu konania z procesných dôvodov na strane žalovaného. Vzhľadom na úspech žalobcu a s poukazom na § 256 ods. 1 CSP mal súd žalobcovi v časti za uhradené plnenie priznať nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Podľa neho sa žalovaný zachoval presne podľa žalobného návrhu a z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania. Pokiaľ bola dôvodná žaloba vzatá späť pre správanie druhej strany sporu, nesmú ísť trovy konania na ťarchu žalobcu, aj keď ten svojím prejavom vôle zastavenie konania vyvolal. Z uvedeného potom vyplýva, že pri zodpovedaní otázky, ktorá zo strán z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania, je potrebné vychádzať z porovnania toho, čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal (podľa petitu) a dôvodom späťvzatia žaloby. Pri riešení otázky, či strana zavinila, že konanie sa muselo zastaviť, sa vychádza výlučne z procesného hľadiska, keďže nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale procesného práva a zo zreteľom na procesný výsledok. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie.

5. V danom prípade žalobca zobral v časti svojich nárokov žalobu späť práve z dôvodu, že žalovaný mu po podaní žaloby jeho nároky v častiach uhradil, čo nebolo medzi stranami sporné. Žalobca teda nezobral žalobu späť bezdôvodne. Vo výsledku sa žalovaný v častiach, kde žalobca zobral svoju žalobu späť, zachoval presne tak, ako to v žalobe požadoval žalobca. Žalovaný sa teda zachoval v intenciách žalobného návrhu. V zmysle vyššie citovaného názoru zosobneného aj v judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tak zastavenie v tejto časti z procesného hľadiska zavinil jednoznačne žalovaný. Preto mala byť náhrada trov konania v tejto časti posúdená výlučne na ťarchu žalovaného. Pokiaľ Okresný a Krajský súd rozhodli inak, postupovali v rozpore so zákonnými ustanoveniami upravujúcimi pravidlá procesného práva a ich rozhodnutie je v tomto smere arbitrárne.

6. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

7. Podľa § 420, písm. f) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok („CSP“) dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených práv spojených s uplatnením súdnej ochrany konkrétneho a materiálne existujúceho práva. Tvrdenia o prekvapivom posúdení zisteného skutkového

stavu odvolacím súdom, v zásade nemožno právne kvalifikovať ako dovolací dôvod podľa 420 písm. f) CSP, pokiaľ nedosahujú intenzitu nepreskúmateľnosti, t.j. takú vadu, ktorá neumožňuje dovolaciemu súdu pochopiť spôsob, akým dospel odvolací súd k svojmu záveru v napadnutom rozhodnutí, keď zmenil rozsudok súdu prvej inštancie.

9. Preskúmaním veci dovolací súd zistil, že napadnuté rozhodnutie je vo výroku o trovách konanie riadne a podrobne odôvodnené. Časť nároku, žalobcu ktorá sa stala splatnou po podaní žaloby nebola v čase začatia konania actio nata. Žalovaný síce plnil po podaní žaloby a pre jeho správanie vzal žalobca žalobu späť, ale v čase začatia konania nebola táto časť predmetu konania splatná.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.